

ΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

68

ΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ¹

Ναύπλιον, 5 Ἰανουαρίου 1825

α'. Ὁ Πρόεδρος ἀνοίγει καὶ κλείει τὰς συνελεύσεις καὶ προσδιορίζει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν αὐτῶν.

β'. Τὰ τοῦ Προέδρου ἐκπληροῦνται ἀπαραλλάκτως εἰς τὴν ἔλλειψίν του ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρον.

γ'. Χρεωστεῖ ὁ Πρόεδρος νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν τοῦ σώματος· ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εὐχαριστῇ ἢ νὰ ἐπιπλήττῃ τὸν βουλευτὴν διὰ τὸν τρόπον τοῦ πολιτεύεσθαι εἰς τὸ Βουλευτήριον, νὰ τὸν ἀνακαλῇ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅσαςκις παρεκτρέπεται, νὰ ἐπιτάττῃ εἰς αὐτὸν σιωπὴν ὅταν οἱ λόγοι του εἶναι ἀπρεπεῖς, νὰ τὸν ἐπιπλήττῃ ὅταν χωρὶς <ἄδειαν> ἢ ἀποχρῶντα λόγον δὲν παρευρίσκεται εἰς τὰς συνελεύσεις, καὶ νὰ τὸν ἀποβάλῃ ἀπὸ τὸ Βουλευτήριον διὰ τινὰς ἡμέρας ἂν τὸ σφάλμα του κριθῇ ἀπὸ τὸ σῶμα ἄξιον τοιαύτης ποινῆς.

δ'. Κανένας βουλευτὴς δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν συνεδρίασιν ἐνῶ ἐπικρατῇ χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Προέδρου.

ε'. Κανένας βουλευτὴς δὲν δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν τόπον ὅπου διατρίβει ἡ Βουλὴ ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος ὅλου, εἰδὲ καὶ ἀναχωρήσῃ νὰ ἐκπύττῃ τοῦ ἀξιωματός του.

ς'. Ὅταν τινὰς ὁμιλῇ, οἱ λοιποὶ χρεωστοῦν νὰ εὐτακτοῦν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας του καὶ νὰ μὴν ἔχουν ἰδιαιτέρας ὁμιλίας.

ζ'. Εἰς ἐκάστην συνέλευσιν, πρὶν ν' ἀρχίσῃ ἡ συνδιάλεξις, ὁ Γραμματεὺς ἀναγινώσκει εἰς ἐπήκοον πάντων τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνελεύσεως καὶ γίνεται ἀπὸ τὸ σῶμα θεωρία, ἂν εἶναι ἀκριβῶς καταγεγραμμένα.

η'. Αἱ ὁμιλίαι ἢ συνδιαλέξεις εἰς τὸ Βουλευτικὸν γίνονται ἢ διὰ λόγον ἀπλοῦ ἢ ἐκφωνοῦνται γραμμέναι, διευθυνόμεναι πρὸς τὸν Πρόεδρον.

θ'. Ἐνας μόνον τὴν φορὰν πρέπει νὰ ὁμιλῇ ἢ νὰ ἐκφωνῇ καὶ εἰς τὸ διάστημα τῆς ὁμιλίας του νὰ μὴν ἀντικόπτεται ἀπὸ κανένα, ἔξω μόνον ἂν πέσῃ εἰς προσω-

1. Ἐφ. «Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου», φ. 88 (16 Ἰαν. 1825) καὶ φ. 89 (19 Ἰαν. 1825).

πικὴν ὕβριν ἢ εἰς ἄλλο ἄτοπον. Ὅποιος δὲ θέλει ἢ νὰ ἐναντιωθῇ ἢ νὰ συνηγορήσῃ μὲ τὸν λαλοῦντα, πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τότε νὰ ὁμιλήσῃ, ὅταν ὁ λαλῶν παύσῃ.

ι'. Ὁ Πρόεδρος διὰ τὰς τακτικὰς ὑποθέσεις εἰδοποιεῖ τὸ σῶμα τοῦλάχιστον πρὸ μιᾶς ἡμέρας περὶ ὧν μέλλει νὰ γένη λόγος εἰς τὸ Βουλευτικόν, ἐγνωσμένης οὔσης τῆς συνελεύσεως.

ια'. Ἐκαστος βουλευτῆς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ νόμον σχέδια ἢ γνώμας. Αἱ μὲν γνώμαι ἅς εἶναι διὰ λόγον, τὰ δὲ σχέδια τοῦ νόμου πάντοτε νὰ εἶναι ἐγγράφα καὶ ἐνυπόγραφα, νὰ ἐγχειρίζωνται πρὸς τὸν Πρόεδρον, νὰ ἀναγινώσκωνται ἀπὸ τὸν ἴδιον Πρόεδρον εἰς ἐπήκοον πάντων, καὶ πάλιν νὰ ἀναγινώσκωνται καὶ ἐκ δευτέρου ἀπὸ τὸν ἴδιον τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἢ ἄλλην ρητὴν ἡμέραν, ἕως οὗ συζητεῖται ἡ πραγματευομένη ὑπόθεσις, καὶ νὰ κεῖται εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς τραπέζης εἰς δευτέραν σκέψιν καὶ θεωρίαν τοῦ θέλοντος.

ιβ'. Ἐνα σχέδιον νόμου προβληθὲν ἅπαξ ἐμπορεῖ νὰ ἀναβληθῇ καὶ ἐξετασθῇ εἰς προσδιωρισμένον ἢ ἀπροσδιόριστον καιρὸν κατὰ τὴν θέλησιν τῆς Βουλῆς.

ιγ'. Ἐνα σχέδιον νόμου τὸ ὁποῖον προβληθὲν καὶ βασανισθὲν ἔπεσε δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀναπροτεθῇ ἂν δὲν ἀπεράσουν ἡμέραι τριάκοντα.

ιδ'. Μετὰ τὴν τακτικὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως, ὡς εἴρηται, καὶ ἀφοῦ οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν δὲν θέλει νὰ ὁμιλήσῃ πλέον ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς προτάσεως, γίνεται ἡ ψηφοφορία τακτικὴ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ὅλοι οἱ βουλευταὶ λαμβάνουν μίαν ψῆφον λευκὴν, καταφατικὴν, καὶ μίαν μαύρην, ἀποφατικὴν, καὶ ρίπτει ὁ βουλευτῆς κατὰ τὴν θέλησίν του εἰς τὰ διωρισμένα ἄγγεῖα κάθε μίαν ἀπὸ τὰς ψήφους του.

ιε'. Ἡ ψηφοφορία γίνεται καὶ παρηρησίᾳ καὶ κρυφίως κατὰ τὴν θέλησιν ὅλου τοῦ σώματος ἢ καὶ ἐνὸς μόνου μέλους ὅσον ἀφορᾷ τὴν ψῆφον του.

ισ'. Ὁ ἴδιος Πρόεδρος, παρόντων τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ Γραμματέως, συνάξει καὶ μετρᾷ παρηρησίᾳ τὰς ψήφους· ὁ δὲ Γραμματεὺς κηρύττει τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὲρ καὶ τῶν κατὰ.

ιζ'. Ἀφοῦ τακτικῶς μία ὑπόθεσις ἐψηφοφορήθῃ, ἡ ὑπόθεσις λογίζεται ἀποφασισμένη καὶ τελειωμένη καὶ πλέον ἄλλοτε δὲν ψηφοφορεῖται.

69

ΔΙΑΤΑΓΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ ΑΚΡΟΑΤΑΣ ¹

α'. Συγχωρεῖται εἰς κάθε Ἑλληνα ἡ εἴσοδος εἰς τὸ ὑψηλότερον κάθισμα τοῦ

1. Ἐφ. «Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου», φ. 149 (2 Ὀκτ. 1825).

